

да храните вашитѣ коне въ хлѣвоветѣ, тѣ почнатъ да ритатъ, безъ да мислятъ, че наоколо има дѣца; какво трѣбва да правите? Трѣбва да кажете, като българина „пш“! и да го дръпнете за юздата. Юздата — това е законъ. Всѣко неразумно сжщество трѣбва да има юзда. На разумното му се дава рѣчь да говори. Слѣдователно, трѣбва да излѣкувате въ себе си този бѣснуемъ. Тази овца е станала въртоглава, тя е бѣсна; трѣбва да я излѣкувате. Слѣпа е. Хората казватъ: „Ама ние не сме слѣпи“. Вѣрвамъ, може-би, вие не сте: но има много, които сж. Попитали една жена, която не знаяла да чете, и тя рекла: „Синко, слѣпа съмъ, слѣпа!“ Не можете ли на тази жена да отворите очитѣ? Отворете ги. Учителитѣ сж хора, които отварятъ очитѣ на слѣпитѣ; тѣ сж чудотворци; пратите сина си при тѣхъ, слѣдъ 10—15 години го връщатъ съ отворени очи. И на глухия и нему трѣбва да пробиете ушитѣ, да чуе и схваща. За човѣкъ това е лесно, възможно, защото има разумъ. Затуй Христосъ казва: „Колко по-горѣ стои човѣкъ отъ овца!“. Въ какво състои животътъ на овцата? Да пасе трѣва, за да си покрие гърба съ малко вълна и да даде млѣко и по нѣкой пжтъ да блѣе насрѣща ви. Ще кажете какво разумно нѣщо има въ това блѣение. Нѣкои съврѣменни хора сж като овцитѣ. Постоянно блѣятъ: братъ отъ брата се оплаква, слуги се оплакватъ отъ господари, и господари — отъ слуги; 365 дена прѣзъ годината сѣ една и сжща пѣсень пѣятъ. Такъвъ животъ не е ли постоянно блѣене? Христосъ казва: „Колко по-горѣ стои човѣкъ отъ овца“, защото човѣкъ може да мисли. Неговата ржка трѣбва да бжде развързана; бѣсниятъ вжтрѣ въ него трѣбва